

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 31 grudnia 2019 r.

KIGEiT/3836/12/2019

Sz. P. Robert Nowicki
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rozwoju
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Dotyczy: prac nad rozporządzeniem w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

Szanowny Panie Ministrze.

Odnosząc się do pisma z dnia 15 listopada 2019 r. znak: DAB-I.0211.4.2018.SM.2, informującego o konieczności wydania nowego rozporządzenia określającego warunki techniczne dla budynków oraz mając na względzie wstępny etap prac legislacyjnych, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „KIGEiT”) przedstawia poniżej propozycję nowego podejścia do przedmiotowych regulacji. Mamy nadzieję, że nasza propozycja stworzenia nowych wytycznych dla instalacji telekomunikacyjnej budynku odpowiadającej realiom i perspektywie XXI wieku, wychodzi naprzeciw Państwa oczekiwaniom. Izba już na wstępie deklaruje wsparcie w pracach zmierzających w tym kierunku.

Wobec powyższego KIGEiT proponuje następujące działania/kroki:

- 1) Dokonanie wysokopoziomowej analizy stanu obecnego i trendu w zakresie usług elektronicznych;
- 2) Wskazanie pod ich kątem dostępnych i przyszłych technologii komunikacyjnych;
- 3) Określenie mediów (kablowych/bezprzewodowych) pozwalających na zapewnienie realizacji ww. usług i spełnienia wymogów np. przepustowości, zasięgu, opóźnień, itp.;
- 4) Analiza części „budowlanej” czyli jakie elementy budowli winny być przystosowane dla instalacji ww. mediów (wymiary/przekroje dla pionów i kanałów poziomych, wymagania dla zapewnienia przestrzeni w pomieszczeniu teletechnicznym, w szafach, skrzynkach itp.)
- 5) Analiza kosztowa ww. elementów budowlanych – pod kątem określenia relacji jakie technologie komunikacyjne wymuszają najwyższe koszty w zakresie przystosowania konstrukcji budowli, a które najniższe;

- 6) Dodanie analizy kosztowej mediów/technologii komunikacyjnych (zarówno w zakresie kosztu inicjalnego jak i kosztów operacyjnych związanych np. z zasilaniem, utrzymaniem itp.);
- 7) Zbudowanie pełnej relacji „możliwości/koszty” uwzględniającej koszty zarówno części budowlanej jak i komunikacyjnej;
- 8) Wybór i rekomendowanie rozwiązań zapewniających najwyższe możliwości (uwzględniając także ewolucję technik komunikacyjnych, cykl życia budowli czy też interwał między remontami generalnymi itp.), przy zachowaniu relatywnie niskiej kosztochłonności w zakresie przystosowania konstrukcji budynku;
- 9) Wskazanie nowoczesnej, neutralnej oraz nie nadmiarowej instalacji obowiązkowej (jako minimum do wykonania przez inwestora budowlanego w ramach kosztów generalnego wykonawstwa) ;
- 10) Wskazanie ewentualnych instalacji opcjonalnych, być może także – jeśli to możliwe – wypracowanie rekomendacji dla instalacji w lokalu mieszkalnym;
- 11) Wypracowanie zapisów formalnych pozwalających na „zabezpieczenie” przed omijaniem zapisów rozporządzenia, z którym mamy nadal do czynienia w praktyce po 2013 roku (a więc wskazanie tej instalacji jako trwale związanej z budowlą, uniemożliwienie „przenoszenia” jej wykonania z inwestora budowlanego na PT, wskazanie obowiązków projektanta i inspektora nadzoru budowlanego dokonującego odbioru, wskazanie zaleceń dla zarządcy budynku w zakresie udostępniania i serwisowania);
- 12) W końcu: wytyczne niskopoziomowe - czyli szczegółowe opisanie obowiązkowych i opcjonalnych technologii (tu w zakresie poszczególnych elementów z odniesieniem do norm PN-EN lub innych szczegółowych dokumentów normalizacyjnych).

Uważamy, że skoncentrowanie wysiłku na stworzeniu nowej regulacji konsumującej powyższe założenia jest niezbędne i przysłuży się do powstania nowoczesnych budynków, odpowiadających wymogom sieci kolejnych generacji, a tym samym lepiej zaspokajających potrzeby ich użytkowników. KIGeIT jeszcze raz deklaruje wolę współpracy w tym zakresie.

Jednocześnie Izba przesyła bieżące propozycje zmian do już obowiązujących przepisów zawartych w rozporządzeniu z dnia 12 kwietnia 2002 r. Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065). Propozycje te odnoszą się do Działu IV Wyposażenie techniczne budynków, Rozdział 8a Instalacja telekomunikacyjna:

- 1) w § 192f. ust. 1 pkt 1 i 6 jest mowa o instalacji szafki telekomunikacyjnej w przypadku braku możliwości zapewnienia pomieszczenia, natomiast w pkt 6 jest mowa o umożliwieniu montażu szafek. Wydaje się, iż pkt 6 powinien zostać doprecyzowany – powinien umożliwiać montaż szafek telekomunikacyjnych, urządzeń i osprzętu instalacyjnego w przypadku wydzielonego pomieszczenia i montaż urządzeń i osprzętu instalacyjnego w przypadku montażu tylko szafki telekomunikacyjnej.

- 2) w § 192f. ust. 3 proponujemy uszczegółowienie zapisów dotyczących ochrony przed przepięciami. Przedmiotowa regulacja otrzymałaby brzmienie:

3. W instalacji telekomunikacyjnej należy zastosować urządzenia ~~ochrony przed przepięciami~~ ograniczające przepięcia, a gdy instalacja może być narażona na przetężenie – również w urządzenia ochrony przed przetężeniami, natomiast elementy instalacji wyprowadzone ponad dach należy umieścić w strefie chronionej przez instalację piorunochronną, o której mowa w § 184 ust. 3, lub ~~bezpośrednio uziemić~~ w przypadku braku instalacji piorunochronnej - uziemić zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy dotyczącej wymagań bezpieczeństwa sieci kablowych służących do rozprowadzania sygnałów: telewizyjnych, radiofonicznych i usług interaktywnych. Instalacje antenowe wychodzące ponad dach oraz dłuższe ciągi instalacji antenowych w ~~budynkach~~ budynku (przekraczające 10 m) powinny być ~~chronione ochronnikami zabezpieczającymi od przepięć od wyładowań bezpośrednich i pośrednich~~ wyposażone w urządzenia ograniczające przepięcia.

- 3) w § 192f. ust. 5 pkt 2 proponujemy rozszerzyć dopuszczalny katalog typów złącz o E2000/APC i LC/PC.

Przedmiotowe postanowienie otrzymałoby brzmienie:

„2) należy wykorzystywać złącza światłowodowe jednomodowe typu SC/APC lub E2000/APC lub LC/PC”

- 4) w § 192f. ust. 6, pkt. 1) proponujemy podwyższenie klasy kabli koncentrycznych z Klasy A na Klasę A+ aby zabezpieczyć sygnały telewizyjne przed coraz silniejszymi sygnałami zakłócającymi w szczególności od transmisji LTE. Zmiana ta poprawia wymóg ekranowania kabli z 75dB do 85dB w paśmie 470MHz ÷ 1.000MHz używanym w systemach DOCSIS 3.0 oraz z 55dB do 75dB w paśmie powyżej 1.000MHz używanym w systemach DOCSIS 3.1 i w systemach satelitarnych. Przedmiotowa regulacja otrzymałaby brzmienie:

„kable współosiowe kategorii RG-6 lub wyższej, wykonane w klasie A+, zawierające ~~podwójny~~ co najmniej potrójny ekran – folię aluminiową wewnętrzną, i oplot o gęstości ~~co najmniej 77%~~ nie mniej niż 60% pokrycia i folię aluminiową zewnętrzną oraz miedzianą żyłę wewnętrzną o średnicy nie mniejszej niż jeden milimetr, przy czym tłumienie każdego z torów utworzonych z kabli współosiowych nie powinno przekraczać wartości 12 dB przy częstotliwości 860 MHz, w szczególności na odcinku Punkt Styku – Telekomunikacyjna Szafka Mieszkaniowa, albo”

- 5) w § 192f. ust. 6, pkt. 3) lit a) do c) proponujemy uszczegółowienie parametrów anten oraz dostosowanie zakresów częstotliwości (zawężenie pasm) do stosowanych obecnie oraz w nieodległej przyszłości. Proponujemy następujące brzmienie:

„zestaw antenowy zapewniający:

a) pasmo przenoszenia od 87,5 do 108 MHz, od 174 do 230 MHz oraz od 470 do ~~862~~ 790 MHz przy odpowiednio równomiernych charakterystykach częstotliwościowych,

b) zysk kierunkowy nie mniejszy niż ~~14~~ 7 dBi dla zakresów od 174 do 230 MHz oraz nie mniejszy niż 14 dBi dla zakresów od 470 do ~~862~~ 790 MHz,
c) impedancję wyjściową 75 Ω;”

- 6) w § 192f. ust. 6, pkt. 3) proponujemy dodanie dodatkowego wymagania na odfiltrowanie sygnałów zakłócających np. z pasma LTE 800MHz (oraz wkrótce również z pasma LTE 700MHz) żeby instalacja telewizyjna nie przenosiła sygnałów zakłócających. Proponujemy następujące brzmienie:

d) urządzenia służące do odfiltrowania sygnałów zakłócających w szczególności od transmisji LTE oraz do wyrównania poziomów sygnałów telewizyjnych i radiowych, takie jak wzmacniacze selektywnie strojone lub inne rozwiązania spełniające tą funkcję.”

- 7) w § 192f. ust. 7, pkt. 2) lit c) proponujemy uszczegółowienie istniejącego zapisu. Proponujemy następujące brzmienie:

„c) możliwość odbioru sygnału z co najmniej dwóch ~~satelitów~~ pozycji satelitarnych”

- 8) w § 192f. ust. 8 proponujemy uszczegółowienie istniejącego zapisu, który wśród części projektantów instalacji budził kontrowersje dotyczące ilości możliwych punktów styku oraz sposobu wykonania okablowania dla kabli współosiowych i parowych UTP. Proponujemy następujące brzmienie:

„Okablowanie w instalacjach, o których mowa w ust. 6 i 7, powinno być doprowadzone od anten do punktu styku z zainstalowanym wyposażeniem instalacji telewizyjnej i satelitarnej a następnie z punktu styku do telekomunikacyjnych skrzynek mieszkaniowych. W przypadku budynków wieloklatkowych możliwe jest wykonanie kilku połączonych ze sobą punktów styku aby spełnić wymagania związane z tłumieniem kabli współosiowych.”

- 9) w § 192f. ust. 10 proponujemy podwyższenie kategorii kabli symetrycznych UTP z kategorii 5 na kategorię 6 oraz podwyższających charakterystykę łącza transmisyjnego z klasy D (100MHz odpowiednia dla kabli kat. 5e) na charakterystykę łącza klasy E (250 MHz odpowiednia dla kabli kat. 6). Przedmiotowa regulacja otrzymałaby brzmienie:

„W instalacji telekomunikacyjnej, o której mowa w § 192e pkt 6, do każdej telekomunikacyjnej skrzynki mieszkaniowej powinny być doprowadzone co najmniej dwa parowe kable symetryczne UTP kategorii ~~5~~ 6 lub wyższej oraz powinny być zakończone na odpowiednim osprzęcie połączeniowym tak, aby zapewnić dla łącza lub kanału minimum charakterystykę klasy ~~D~~ E, przy czym jedno z tych łączy powinno być przeznaczone na potrzeby instalacji, o których mowa w § 192a, lub podobnych, natomiast drugie łącze doprowadzone z punktu połączenia z publiczną siecią

telekomunikacyjną powinno być przeznaczone w szczególności na potrzeby świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym usług szerokopasmowego dostępu do Internetu.”

- 10) w § 192f. ust. 11 proponujemy uszczegółowienie istniejącego zapisu poprzez określenie wymaganych typów złączy dla kabli współosiowych. Ten zapis zapewni odpowiednią jakość złączy niezbędnych do prawidłowej pracy sieci TV kablowej oraz budynkowej instalacji telewizyjnej. Proponujemy następujące brzmienie:

„11. W instalacji telekomunikacyjnej, o której mowa w § 192e pkt 7, należy stosować kable współosiowe zgodnie z wymaganiami określonymi w ust. 6 pkt 1. Wszystkie kable współosiowe w instalacjach o których mowa w § 192e pkt 4, 5 i 7 należy zakończyć złączami F typu kompresyjnego.”

Jednocześnie pragniemy zwrócić uwagę na istotną kwestię związaną z obowiązkiem utrzymania instalacji telekomunikacyjnej w odpowiednim stanie. W chwili obecnej nie jest jednoznaczne, na kim spoczywa taki obowiązek, a możliwość wykorzystania takiej instalacji do świadczenia usług telekomunikacyjnych zależy w dużym stopniu od tego, czy instalacja będzie spełniać odpowiednie parametry jakościowe.

Z pozostaniem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

